

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Index Sanctorum In Tomum III Octobris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73889)

INDEX SANCTORUM

IN TOMUM III OCTOBRIS.

A

Adalbero episc. Herbigopolensis et conf. Lambaci in Austria Superiori. COMM. PRÆV. § I. Adalberonis, unico Martyrologio inscripti, antiquus cultus Lambaci probatur: Vita et Libellus miraculorum, atque altera Vita metrica, recudenda 451. § II. Illustres Beati parentes et cognatio: pia pueritia: educatio in episcopatu Herbigopolensi: studium in academia Parisiensi: vaticinium: monachus primos colonos accepit monasterium Mellicense, Lambacensem ecclesiam instaurat, dedicatque anno MXXXIX. 456. § IV. Monasterium S. Stephani apud Herbigopolim Benedictinis tradit, dotatque: Schwarzacense monasterium instaurat: Henrici IV regis Germaniae legationem ad Saxones obit: alia ejusdem in episcopatu gesta 459. § V. Biographi in alleganda B. Adalberonis exsilio causa error correctus: ejusdem Beati fides et constantia in Apostolica Sede adversus schismaticos defendenda 462. § VI. Beato exsulanti substituitur Meinhardus; hocque pulso, ille restituitur, ac denuo expellitur, et exsul moritur ac sepelitur Lambaci anno MXC 465. VITA, auctore anonymo monacho Lambacensi sæculi XIII inchoati, ex editione Hieronymi Pezii tomo 2 Scriptorum Rerum Austriacarum. PROLOGUS 469. CAP. I. Beati Adalberonis illustres parentes et consanguinei: pia pueritia: institutio primo Herbigopoli, deinde Parisiis: reditus Herbigopolim: ad episcopatum evectio: secessus Lambacum 470. CAP. II. Lambacensis monasterii, in locum clericorum substitutis Benedictinis, per B. Adalberonem fundatio et dedicatio: ejusdem Beati obitus et sepultura 473. LIBER MIRACULORUM, auctore eodem monacho Lambacensi, sed in fine parum auctus ab aliis, ex eadem editione Hieronymi Pezii tomo 2 Scriptorum Rer. Austriac. VETUS CAPITUM PARTITIO. PRÆFATIO 477. CAP. I. Paralyticus puer utroque pede claudus, vinitor, cui brachium aruerat, duæ mulieres divinitus puniæ, et vir nobilis ex diurno morbo pene confectus, incolomes redduntur 478. CAP. II. Gravibus morbis conflictati per Beati patrocinium sanitate potiuntur 481. CAP. III. Alii variis morbis malisque per ejusdem beati Episcopi opem liberati 484. CAP. IV. aliquot alii ad ejusdem Beati tumbam incolumitate donati 487. VITA BREVIS METRICA, auctore Octobris Tomus III.

anonymo incertæ ætatis, ex editione reverendissimi Joannis abbatis Lambacensis 489

7 Adelgius episc. Novariensis. conf. in ducatu Mediolanensi. SYLLOGE. Sancti cultus sacer, ætas et in ecclesiam suam munificentia 945

6 Emilius cum Marcello etc. Vide *Marcellus*.

5 Alexander cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.

6 Ammonus cum Rogato. Vide *Rogatus*.

6 Apollinaris archiepisc. Bituricensis in Gallia. SYLLOGE. De illius cultu, tempore sedis et Elogio 443. ELOGIUM, auctore anonymo, monacho San-Sulpitiano in suburbano Bituricensi. Ex nova Bibliotheca Mss. Philippi Labbei tom. 2, pag. 34 et sequenti 445

5 Apollinaris episc. conf. Valentis Segalaunorum in Gallia. COMM. PRÆV. § I. Sancti in Martyrologiis classicis aliisque memoria: Elogia varia: Actorum auctor: ex quo manuscripto illa edenda 45. § II. Sancti familia, nobilitate ac pietate illustris: ejus patria et institutio: tempus gesti episcopatus assignatur, atque hinc annus ejus natalis et emortualis eruuntur 48. § III. Sancti gesta et varis virtutes, de quibus apud biographum nostrum nulla fit mentio 50. § IV. Sanctus occasione canonis, in Eponeensi synodo adversus incestas nuptias lati, a Sigismundo, Burgundionum rege, in exsiliu mittitur: patratum ab eo in exsilio loco miraculum: reddita divinitus regi sanitate, inde revocatur. Quo tempore hæc contigerit 53. § V. Sancti iter Arelatem et Massiliam versus pietatis ergo susceptum: mirabilis ejus obitus: corporis sepultura, translationes et patrata post mortem miracula 56. VITA, auctore cævo, forsitan Eladio diacono, ex veteri Ms. S. Claudii, collata cum Mss. Accincti monasterii, Ursicampi et Cisterciensis, item cum editionibus Labbei tom. 1 Biblioth. Mss. pag. 689 et Edmundi Martene tom. VI Amplissima Collectionis pag. 779. PRÆFATIO 58. CAP. I. Sancti patria et genus: ob incestum virum alicum sacra communione exclusum in exsiliu Sanctus pellitur: perpetrat illic miraculum: a rege, quem tactu vestimenti sui divinitus curaverat, ab exsilio revocatur 59. CAP. II. Sancti navigatio per Rhodanum, energumeni curatio: in Arelatensem urbem adventus: pecuniæ deperditæ inventio ejus meritis adscripta: duorum dæmoniacorum altera curatio: mira in ejus obitu visio: obitus in civitate Valentina 61

7 Apulcius cum Marcello. Vide *Marcellus*.

6 Artaldus, Ord. Carthusiani episc. Belicensis conf. in Beugesia, Gallis provincia. COMM. PRÆV. § I. B. Artaldi cultus, natalis et vite institutum 778. § II. B. Artaldus Arveris c Car-

- Cartusiam erigit, fit Belicensis episcopus, virtutibus et miraculis clarus moritur 780.
- VITA, auctore anonymo. B. Artaldus Cartusianis adscribitur, Arveriae cartusiam condit, fit Belicensis episcopus, Arveriam redit et ibidem obit 783
- 5 Attilanus episc. Zamoræ in Hispania. COMM. PÆV. Variæ de Sancti ætate, cultus initio, deque ejus episcopatu sententiæ: diversus est ab episcopo Attila; S. Froilani discipulus et dein uti ostenditur, episcopus Zamorensis fuit: Benedicti PP. XIV de ejus canonizatione et episcopatu verba expensa: Sancti in Mrll. memoria, cultus, reliquiæ: qualia Acta edenda 235. ACTA, ex *Breviariis variis etiam vetustis collecta tom. V Martyrologii Hispani a pag. 418* 242
- 7 Augustus prosb. et ab. apud Bituricas in Gallia. SYLLOGE ex *Martyrologiis et S. Gregorio Turonensi* 922

B

- 7 Bacchus cum Sergio. Vide *Sergius*.
- 6 Bartius seu Barsius epis. conf. Vasionè in comitatu Vindauscensi 399
- 6 Bruno conf. Ordinis Cartusianorum fundator in Calabria. COMM. PÆV. § 1. Quæ Vitæ seu Acta edenda sint: diversa e quibus hæc aut confecta fuere, aut illustrabuntur, seu subsidia seu documenta, horumque unum ad Actorum calcem etiam edendum 491. § 2. Nobile Sancti genus, patria, tempus natale 497. § 3. Qualis Sanctus in pueritia fuerit, canonicusne S. Cuniberti, et qua ætate esset, cum litteras discendi causa Gallias adiit, et an ibi Berengarium in philosophia magistrum habuerit 502. § 4. Quo Sanctus Turonis, Berengario relicto, sese contulerit, quid tum primum egerit, quandonam Remis docere inceperit, et quas ibidem scientias tradiderit, muniaque proderit 508. § 5. Quales Sanctus discipulos habuerit, qui hos bonis moribus non minus quam litteris informavit, et quæ tunc in eo animi dotes ac virtutes enituerint 513. § 6. Nefandis Manassis archiepiscopi sui conatibus sese opponit: qui hac occasione multa passus sit, monachumque induere proposuerit 516. § 7. Manasses Romæ in consilio causam suam tuetur suspensionisque sententiam, in se Augustoduni latam, a Pontifice rescindi obtinet: quid tum præterea egerit, et qui tandem Brunonem in pristinum honorem restituere jussus fuerit 521. § 8. Qui et quando Sanctus in pristinum, aut etiam meliorem statum Remis restitutus fuerit, et an post suum sub Manasse ex hac urbe discessum, aut etiam unquam alias Parisiis docuerit 526 § 9. An a Guiberto de Novigento vera S. Brunonis in solitudinem secessus causa assignetur, et ad hunc præter emissum monachici habitus induendi votum ratione alia graviori Bruno indiguerit 532. § 10. An doctoris Parisiensis anastasis, qua Bruno fuerit conversus, sæculo præterito, quod pro falsa haberetur, e Breviario Romano fuerit expuncta, et qui hanc vel tunc, vel ante arrodere primum inceperint, et qui hisce contra sese opposuerint 533. § 11. Scripturum Cartusiensium sæculo xvi antiquiorum de doctoris Parisiensis, qui damnationem suam

e feretro publice aperuerit, anastasi testimonia referuntur, et quid de adjunctis, huic post adjectis, censendum 538. § 12. Testimonia scriptorum, sæculo decimo sexto anteriorum, qui Cartusiensis Ordinis non fuerunt, producentur 543. § 13. An scriptoribus, qui pro doctoris Parisiensis anastasi, hujusque adjunctis testati sunt, merito accenseri queat Theodoricus, abbas Trudonopolitanus 546. § 14. Cæsarii Eisterbacensis testimonium recensetur, et quid de hoc sit censendum, statuitur 550. § 15. An quid contra anastasim, qua doctor se damnatum publice denunciavit, ex silentio vel S. Brunonis, vel Guigonis, vel Guiberti de Novigento possit confici 555. § 16. Quid de Ordinis Cartusiensis, uti id Launois vocat, et Petri Venerabilis silentio censendum 561. § 17. Quid de aliorum, quos Launois præterea laudat, scriptorum antiquorum silentio statui debeat 566. § 18. Conclusiones præcipuæ, quas Launois ex scriptorum antiquorum, a se adductorum, silentio format, discutuntur 569. § 19. Quid contra prodigiosam anastasim, qua doctor Parisiensis, sese damnatum, publice e feretro denunciavit universale scriptorum omnium, qui, integro primo et forte etiam secundo post rem gestam sæculo labente, floruerunt, silentium valeat, et an, hoc stante, certam illam aut etiam verosimilem possint efficere testimonia antiqua supra adducta 573. § 20. An prodigium, quo doctor, sese damnatum, publice adstantibus denunciavit, certum aut saltem verosimile, stante universali scriptorum ante dictorum silentio, reddere etiam non possit traditio 577. § 21. Alia quadam facientia pro prodigio, quo doctor Parisiensis, sese damnatum, adstanti multitudini publice e feretro denuntiavit, rationum momenta afferuntur, et an ex his tandem illud verosimile utcumque non fiat, examinatur 583. § 22. Opinio, quæ damnati prodigium intra privatas defuncti aedes coram paucis evenisse statuit, proponitur, et, an velut inepta noviterque conflictata repudianda non sit, examinatur 587. § 23. Quam fidem mereatur opinio, quo doctoris damnati anastasim in privatis hujus aedibus coram paucis accidisse statuit, et quid tandem de hac etiam ita considerata censendum 593. § 24. Remisne, an Parisiis Sanctus in solitudinem secesserit, quandonam id fecerit, et an tunc recta Cartusiae eremum adierit 596. § 25. Sancti ad Hugonem, Gratianopolitanum episcopum, accessus, quales ejus fuerint socii, et an tunc sacerdotio initiatus exstiterit 601. § 26. Sanctus Cartusiae eremum ingreditur: quandonam id acciderit 607. § 27. Quid Sanctus ejusque socii, Cartusiam jam ingressi, primum egerint, et quem vivendi modum tenuerint 616. § 28. An Sanctus novam Regulam scripserit, et an ad ullam ex ante scriptis ac nominatim Benedictinam observandam se suosque discipulos adstrinxerit 620. § 29. An Victor III Papa Cartusiensem Ordinem approbarit, et qui Sanctus Hugonem, Gratianopolitanum episcopum, sui reverentem habuerit, Cartusiaeque eremum sibi donari impetravit 623. § 30. Sanctus, a summo Pontifice accessus, Cartusiam, rite jam ordinatam, incolarumque

que numero auctam, deserere cogitur: quandonam id, et quanto discipulorum Brunonis luctu factum 626. § xxxi. Sanctus Romam ad Urbanum Papam venit, discipulis, ut Cartusiam repetant, suadet, litteras his ad Siginum abbatem a Pontifice impetrat, archiepiscopatum Rhegiensem recusat, et, ut sibi a curia in eremum iterum secedere liceat, ab Urbano obtinet 631. § xxxii. An Sanctus a Rogerio Calabriae comite, venationem exercente, in Calabriae specu, in quo se cum sociis abdiderat, fuerit repertus; quo, relicta Pontificia curia, primum concesserit, et cur tunc Cartusiam non repetierit 635. § xxxiii. Sanctus Turrutana Calabriae eremo a comite Rogerio donatur, eique deinde a Mesimerio, Squillacensi episcopo, ac post ab Urbano II Papa donatio hæc confirmatur 639. § xxxiv. Quid post factam a Rogerio comite eremi Calabriae donationem Sanctus egerit, qui hanc deinde Rogerius dux confirmavit, terminisque Rogerius comes circumscripsit 644. § xxxv. Sanctus constructam in eremo Calabriae ecclesiam magno apparatu consecrari curat, et magis ac magis comitem Rogerium benevolum erga se experitur 647. § xxxvi. An concilio Placentino, in quo Præfationem de Beata composuerit, Sanctus interfuerit, et cur, si ita sit, eo celebrato, ad Majorem Cartusiam non redierit 651. § xxxvii. Gravissimam, absente Sancto, religiosi Cartusiae Majoris incolæ tentationem patiuntur; natum comiti Rogerio filium Sanctus baptizat, novoque abs illo beneficio afficitur 654. § xxxviii. Mortuo Theodoro Mesimerio, Græco Squillacensi episcopo, Joannes de Nicephoro Latinus ut substituat, Sanctus suadet, et ab hoc deinde privilegium amplissimum, quod et a Pontifice confirmari curat, Turrutanae eremo, novo jam in hac constructo S. Stephani monasterio, impetrat 658. § xxxix. Sanctus comitem Rogerium præsentissimo periculo per visionem, qua hujus illum monet, in obsidione Capuana liberat, novumque hæc occasione, quo plurima ei bona Rogerius confert, diploma obtinet 662. § xl. Quo tempore Rogerius comes Capuam obsederit, et an eodem anno, quo id accidit, diploma, quod, civitate hac subacta, Brunoni hic princeps contulit, datum fuerit 665. § xli. Ducem etiam Rogerium benevolum in se iterum Sanctus experitur, visitur a Landuino Cartusiae Majoris Priore, perque hunc, quem ægre a se dimittit, ad Cartusiae fratres litteras scribit. Hæc una cum litteris, ad Radulphum Viridem scriptis, hic producuntur 672. § xlii. Sanctus Commentarios in Psalmos et in S. Pauli Apostoli Epistolas, qui nomine ejus circumferuntur, re etiam vera adornavit; quandonam id et qua methodo fecerit, et quanam præterea lucubrationes certo ei debeant attribui 678. § xliii. An Opera, a jam memoratis diversa, quæ Sancti nomine edita sunt, vere eum habeant auctorem 681. § xliv. Benevolum iterum erga se Sanctus comitem Rogerium, decretorio morbo jam decumbentem, experitur, huncque deinde vita functum haud dudum post sequitur, confirmatis ei antea a Paschali Papa donationibus omnibus, privilegiisque, quæ vel a comite Rogerio vel ab

aliis acceperat 684. § xlv. Qua in eremi Turrutanae ecclesia Sanctus fuerit sepultus, et quid de miraculis, sepulturam ejus secutis, aliisque nonnullis, ad eum utcumque spectantibus, ac tempus, quo in Sanctorum, seu potius Beatorum album relatus fuit, progressis, sit censendum 689. § xlvi. Leo X Papa Ordini Cartusienso Turrutanium in Calabria S. Stephani monasterium jubet restitui, cultumque Sancti ecclesiasticum permittit 694. § xlvii. An Leo X Papa Brunonem etiam canonizavit, et quanam, ad gloriam Sancti posthumam facientia, concessam ab hoc Pontifice cultum ei deferendi facultatem proxime sint secuta 698. VITA ANTIQVIOR, auctore primorum quinque Cartusiae Priorum chronologo anonymo, ex antiquissimo Bibliothecæ Cartusianorum Coloniensium Ms. deprompta. CAPUT UNICUM. Occasio conversionis S. Brunonis; solitudinem petere statuit, alios in idem propositum attrahit, Gratianopolim pergit, in Cartusiae eremum secedit, ad Pontificem, ex hac evocatus, se confert, solitudinem repetendi facultatem ab eo impetrat, in Turrutanam Calabriae eremum se abdit, ibique moritur 703. VITA ALTERA, auctore Francisco a Puteo Cartusiae Majoris Priore, ex editione, Basileæ anno circiter 1515 adornata. PROLOGUS. Cur Sancti Vitam describere aggrediatur, auctor exponit 707. CAP. I. Occasione defuncti, qui sese damnatum, inter solemnes exsequias e feretro proclamat, in solitudinem secedere Bruno statuit, alios in idem propositum attrahit, iterque cum his ad Hugonem, Gratianopolitanum episcopum, suscipit 708. CAP. II. Bruno una cum sociis suis ad Hugonem, Gratianopolitanum episcopum, venit, Cartusiae eremum ab eo obtinet, austere admodum in hac vivit, ac post sexennium circiter a Pontifice evocatur, vocantique obtemperare statuit 715. CAP. III. Sanctus e Cartusia Romam se confert, secutis huc discipulis, ut Cartusiam repetant, suadet, ipseque in Calabriae, obtenta a Pontifice secedendi facultate, recusatoque Rhegiensi archiepiscopatu, deserta sese abdit, benevolum ibi erga se comitem Rogerium habet, novas ecclesias condit, sanctissimeque vivit ac moritur 718. VITA TERTIA, e Vitis per Puteanum et Blumenvennam scriptis, a Surio collecta. CAP. I. Defunctus sese damnatum, e feretro publice proclamat, spectaculi hujus occasione in solitudinem ad pœnitentiam agendam secedere Sanctus statuit, cum aliquot aliis, quos ad idem faciendum movit, ad Hugonem Gratianopolitanum episcopum, iter arripit, benigneque ab hoc excipitur 724. CAP. II. Cartusiae eremum Sanctus ingreditur, ex hac, in qua sanctissime vivit, ab Urbano II Papa evocatur, discipulis, Romam eum consecutis, ut Cartusiam repetant, suadet, Rhegiensem archiepiscopatum recusat, ac deinde a Pontifice repetendæ solitudinis facultatem impetrat 728. CAP. III. In Turrutana eremo a comite Rogerio invenitur, præsentissimo periculo hunc liberat, duo ibi ejusdem liberalitate monasteria exstruit, in horum altero ad mortem usque sanctissime vivit, post obitum miraculis claret, tandemque, Pontifice permittente, a Cartusianis Cælitum honoribus afficitur 752. EPISTOLA ENCYCLICA, qua

S.

S. Brunonis obitum quaquaversum nuntiarunt ejus in Turrina eremo discipuli, solitaque pro illius anima suffragia postularunt 756. TITULI FUNEBRES, seu diversae ad Epistolam praecedentem responsoriae. SECTIO I. 757. SECTIO II. 742. SECTIO III. 747. SECTIO IV. 752. SECTIO V. 756. SECTIO VI. 760. APPENDIX seu Supplementum ad gloriam Sancti posthumam. § I. Veneratio Sancto, Beatis jam adscripto atque ad ecclesiam S. Stephani translato, in Calabria exhibita, frequentiaque ad ejus invocationem miracula patrata, quorum aliquot. annum mdc praegressa recensentur 766. § II. Aliquot miracula, saeculo xvii, ante annum tamen hujus xxiv, patrata, recensentur, et qui tandem Sancti cultus ad universam Ecclesiam extensus, festumque ejus tunc Coloniae Agrippinae celebratum fuerit, exponitur 770. § III. Fueritne Sanctus anno mdcxxiii a Gregoria XV, an serius dumtaxat a Clemente X canonizatus, examinatur, reliquaque, quae ad gloriam ejus posthumam faciunt, magisque videntur notatu digna, in medium proferuntur 774. De nobili Brunonis genere, uti et de universali, quo doctoris damnati prodigium a scriptoribus omnibus aequalibus ac subaequalibus involvitur, silentio vide etiam, quae inter Addenda ad calcem tomi dicta sunt.

C

- 6 Castus cum Marcello etc. Vide *Marcellus*.
 3 Charitina virg. M. forte Amisi in Ponto. COMM. PRAEV. Sanctae ab homonyma martyre distinctio: ejus elogium in Ecclesiasticis Fastis: martyrii palaestra et tempus: Actorum fides 20. ACTA, auctore Symeone Metaphraste, ex Ms. Reginae Sueciae signato num. 13. Latine versa apud Lipomanum tom. VI a pag. 313. 24
 3 Constans cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.
 3 Constantius cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.
 3 Crescentius cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.

D

- 3 Divitianus episc. conf. apud Suessiones in Gallia. SYLLOGE 28
 3 Donatus cum Placido etc. Vide *Placidus*.

E

- 6 Enimia virg. forte regia et abbatissa in dioecesi Mimatensi in Occitania. COMM. HISTORICO-CRITICUS. § I. Sacra illius apud recentiores martyrologos memoria: cultus certus ad hunc diem: locus in quo ejusdem reliquiae servantur: compendium vitae ex Mabillonio et lectionibus propriis; variae de illius parentibus opiniones 406. § II. Supra relatæ opiniones expenduntur: quis sit S. Ilerus in Sanctae gestis memoratus: quae de eadem sancta Virgine pro certis haberi queant 408. § III. Charta, per quam Stephanus, Mimatensis episcopus, locum S. Enimiae restaurandum ac possidendum Calmeliacensi abbatiae tradidit 411
 6 Epiphania virg. sanctimonialis Ticini in Insubria. SYLLOGE. Sanctae Virginis apud martyrologos memoria, elogium et hujus discussio 439
 6 Eroteis M. in Gracia, ex *Martyrologiis* 378

- 7 Eumenius episc. conf. Alexandriae in Aegypto. *E Fastis Habessin* 832
 3 Euty chius cum Placido etc. Vide *Placidus*.

F

- 6 Faustinus cum Rogato etc. Vide *Rogatus*.
 3 Felicula virg. in territorio Autissiodorensi in Gallia. SYLLOGE 223
 6 Fides virg. M. ac Socii MM. Aginni in Aquitania. COMM. PRAEV. § I. Actorum sanctae Martyris notitia horumque diversitas: edendorum antiquitas et fides adversus adversarios vindicata 263. § II. Sanctae in Martyrologiis classicis annuntiatio: ejus patria Aginnum. An SS. Sabinam et Alvertam habuerit sorores; an martyrii eodem die comites SS. Caprasium, Primum et Felicianum, et quo tempore ac die passa sit, inquiritur 267. § III. Anonymi, qui S. Fidis sepulchrum, corporis inventionem et ecclesiae in ejus honorem erectionem descripsit, antiqua aetas ostenditur, et illae ex hoc recitantur: ecclesiae illius situs et ab altera distinctio 270. § IV. Auctorum, qui de translato ex urbe Aginno ad Conchense monasterium S. Fidis corpore egerunt, aetas et fides: hujus translationis, cujus epitome datur, epocha discussa et sat prope definita. An eodem tempore illuc inde delatae sint S. Vincentii Aginnensis M. reliquiae? 273. § V. Frustra tentata a Conchensibus totius corporis S. Fidis in novam basilicam translato: pars capitis ejus magnificentissime collocata. Peracta tandem corporis in novam basilicam translato. An et quando S. Fidis reliquiae aliquae in Hispaniam translatae sint? 278. § VI. Celebritas cultus S. Fidis in Aginnensi, et praesertim in Conchensi ecclesia: erectae ejus nomini variae aedes factae in Galliis, et una insignis, tum in Aragonia, tum in Anglia 281. § VII. S. Fides Officio Ecclesiastico, ei proprio, in variis regionibus culta. Codicis miraculorum ejus, infra edendi, auctor, hujusque fides, et cur non omnia miracula edenda 285. ACTA, auctore anonymo perquam antiquo, ex codice Ms. reginae Sueciae signato 863. 288. TRANSLATIO METRICA S. FIDIS VIRG. ET M. AD MONASTERIUM CONCHACENSE, auctore anonymo ex veteribus Mss. 289. TRANSLATIO ALTERA S. FIDIS VIRG. ET MART. AD MONASTERIUM CONCHENSE, auctore anonymo ex veteri Ms. reginae Sueciae in pergamento, signato num. 744. PROLOGUS. 294. CAP. I. S. Fidis Sociorumque martyrium, sepultura, ac dein corporum inventio et elevatio: patrata Aginni a S. Fide miracula: Conchensis coenobii situs, Arinisdii, Conchensis monachi, artes ad auferendum S. Fidis corpus 295. CAP. II. Aginnenses fugientem cum corpore sanctae Fidis Arinisdium frustra insequuntur: factum Figiaci miraculum, corpus ad Conchense monasterium perfertur: magnus ad illud concursus: tentata frustra totius corporis translato: S. Fidis elogium 297. MIRACULA, auctore Bernardo, Andegavensis scholae magistro, conscripta, ex antiquo Ms. reginae Sueciae, signato 744, partim collato cum editione Labbeana tom. 2 Novae Bibliot. Mss. a pag. 531. PROLOGUS AUCTORIS, Collatus cum editione Mabilloniana tom. IV Annalium Benedictinorum pag. 703. 300. MIRACULORUM LIBER I. CAP.

- Cap. 1. De Witberto, cujus oculos radicitus evulsos S. Fides redintegavit 302. CAP. II. De Gerberto simile miraculum 306. CAP. III. Injuste irruens in monachum S. Fidis, præcipitio et morte punitur : puella renuens imagini S. Fidis assurgere, membris contrahitur, facti pœnitens sanatur. Filia viduæ cæca divinitus visu donata 308. LIBER II. CAP. I. De muliere, quæ usurpavit anulum, quem altera moriens S. Fidi reliquerat : de improbo mercatore punito : de puero, in quo quadrupartitum gestum est miraculum : de cæco et claudo divinitus sanato 310. CAP. II. De eo, qui a suspensio furcarum S. Fidis auxilio liberatus est : de eo, cui ad conterendos ferreos compedes S. Fides malleum attulit 312. CAP. III. De eo, qui præmonitus a S. Fide per fenestram turris saltu evasit et de mirabili asino 313. CAP. IV. Aliud de Gerberto miraculum. Item de peregrino capto et vinculo subitque S. Fidis auxilio liberato 315. LIBER III. CAP. I. Bernardo, tertia vice Conchas profecto, tertium de miraculis S. Fidis librum conscribendi occasionem præbet prodigium, quo S. Fides gladio percussum mirabiliter sanavit 318. CAP. II. De quodam Bernardo de morte suscitato et de mirabilibus in ipso, ad S. Fidem veniente, in via patris 319. CAP. III. De mulo a morte resuscitato : de reperto accipitre : de puella contracta et de contracto, directis 321. EPILOGUS. 324. APPENDIX MIRACULORUM § 1. Cur hæc miracula edantur. Invocans S. Fidem subito convalescit : auctoris frater invocatione S. Fidis gravi morbo mox curatur : mulus, invocato ejusdem patrocínio, vitæ redditus : mulier, ei anulum offerre subterfugiens, divinitus punita ; facti pœnitens curata : mulier sterilis ejusdem patrocínio fœcundata 324. § II. De quodam Raimundo, naufragium passo et de S. Fidis auxilio liberato : cur hic quædam S. Fidis miracula ex Labbeo non edita 327
- 5 Firmatus diac. ejusque soror Flavia seu Flaviana virgo. Autissiodori in Gallia. SYLLOGE 163
- 5 Flavia cum Placido etc. Vide *Placidus*.
- 5 Flavia seu Flaviana cum Firmato. Vide *Firmatus*.
- 5 Froilanus episc. Legionis in Hispania. COMM. PRÆV. Loci notitia : Sancti in Martyrologiis recentioribus memoria, præcepta in Romano annuntiatio, cultus in Hispania : controversia de ætate, qua vixerit, discussa et definita : qualia ejus Acta edenda 228. ACTA, ex *Breviariis etiam vetustis collecta tom. V Martyrologii Hispani a pag. 389.* 232
- G
- 5 Galla vidua, deinde monialis, Romæ. COMMENT. PRÆV. § I. Sanctæ in Fastis sacris memoria variis diebus. An recte in Hagiologiis Benedictinis annuntiata? Ejus elogium ex Ferrario : ab homonymis matronis distinctio : Actorum fides 147. § II. Illustres Sanctæ natales et cognatio : ad eam probabilissime S. Fulgentius Epistolam scripsit de consolatione super morte mariti et de statu viduarum : hinc annus nativitatis ejus utcumque definitur 150. § III. An, quæ S. Gallæ, juniore adhuc viduæ, facta perhibetur mirabilis

apparitio iconis B. Mariæ in Porticu, scriptorum coævorum testimonio, uti Benedictus Papa XIV scribit, firmari possit 154. § IV. Ejusdem iconis mirabilis apparitio, quantum ad substantiam, constanti et antiqua fidelium traditione, suis probationibus firmata, pruden- ter credibilis ostenditur. Post hanc apparitionem monasterium ad S. Petrum, alterius, quam Benedictini Ordinis, S. Galla ingressa est, ibique pie defuncta 159. ACTA ex lib. IV *Dialogorum S. Gregorii Papæ I cap. 13, edit. Paris. anni 1705, tom. II, col. 392.* 162

- 7 Geroldus Coloniensis pro Martyre cultus, apud Cremonam in Insubria. SYLL. HISTORICOCRITICA § I. Sancti apud perpaucos martyrologos memoria : ejusdem gesta unde primo accepta, et a quibus scripta et typis edita 953. § II. Præcipua vitæ illius capita examinata : cædis tempus et causa : corporis in civitatem Cremonensem translatio, sepultura, elevatio et honorificentiori loco intra eandem ecclesiam depositio : canonizatio Sancti leviter asserta : potens patrocínio 957. § III. Archiepiscopus senatusque Coloniensis Sancti mandibulum a Cremonensibus impetrant : hujus sollennis exaltatio Colonia anno MDCLII ; depulsæ grassantes febres, etiam ab ipso archiepiscopo : cultus annuus ibidem in templo Societatis Jesu 960

H

- 7 Helanus presb. conf. in Pago Remensi in Gallia. SYLLOGE
- 5 Hieronymus episc. conf. Niverni in Gallia. SYLLOGE 167

I

- 6 Januarius cum Rogato etc. Vide *Rogatus* etc.
- 5 Jovianus cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.
- 7 Julia virg. M. in Syria. SYLLOGE 883
- 7 Justina virg. M. Patavii in Italia. COMM. PRÆV. § I. Sanctæ Martyris Acta subditi- ta, memoria in Martyrologiis, et sacer per Italiam cultus 790. § II. S. Justinae genus, et martyrium. An alii simul cum illa passi sint 795. § III. Templum S. Justinae conditum ab Opilione : quo is tempore floruerit 799. § IV. Ursati et Fontanini de Opilione, S. Justinae templi conditore, opinio refellitur 803 § V. Quo tempore conditum fuerit S. Justinae monasterium. Templum novum eidem dicatum 805. § VI. Reliquiarum sanctæ Martyris aliorumque Sanctorum inventio et in templum vetus translatio 809. § VII. Earundem reliquiarum in templum novum translationi se parant monachi S. Justinae 813. § VIII. S. Justinae aliorumque Sanctorum reliquiæ in templum novum solenniter transferuntur 817. § IX. Extrahuntur S. Justinae reliquiæ et in locum suum solenniter reducuntur 819. ACTA sublestæ fidei et subditi- ta ex *Mombritio*. Justinae genus et martyrium 824
- 5 Justinus cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.

L

- 5 Leander cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.
- 7 Leopardinus mon. M. Albinaci in Pago Borbonico

- bonico. COMM. PRÆV. § 1. Sancti Martyris Acta; quo sæculo vixerit 906 § 2. Sancti Martyris genus, gesta, martyrium et cultus sacer 909: ACTA ex Ms. codice Silviacensis cœnobii apud Philippum Labbeum tom. II Bibliothecæ Mss. Librorum, a pag. 445 excusa. CAP. I. Refertur Sancti Martyris vita et martyrium 914. CAP. II. Quæ Martyris necem sint secuta 917. ACTA BREVIORA ex veteri Ms. Lectionario abbatæ S. Sulpitii apud Philippum Labbeum tom. II Bibliothecæ librorum Mss. pag. 424 et seq. 924
- M
- 6 **M**agnus episc. Opitergiensis, deinde Heracleensis, conf. Forte Heracleæ in ditone Veneta. SYLLOGE. Sancti in Martyrologiis recentioribus annuntiationes: corporis ex Heracleensi urbe translatio: Sancti cultus sollemnis. Natales ejus, gesti episcopatus Opitergini ac dein erecti Heracleensis epochæ, octo ecclesiarum Venetiis facta erectio, et emortualis locus tempusque discutuntur 416
- 5 Marcellinus episc. conf. Ravennæ in Italia. COMMENT. HIST. § 1. Fasti sacri et scriptores præcipui, qui Sancti meminerunt 30. § 2. Quæ prosint et quæ contra obsint Ravennatum traditioni, qua Sanctus, alique priores decem S. Apollinaris in sede Ravennati successores a Spiritu Sancto in specie columbæ apparente feruntur electi 32. § 3. Tempus, quo Sanctus sedere incepit et obierit 34. § 4. Locus sepulture, inventio et translatio reliquiarum, cultus hodiernus 37
- 7 Marcellinus cum Quarto. Vide *Quartus*.
- 6 Marcellus, Castus, Amilius et Saturninus MM. forte Capuæ in Campania felici. Ex *Martyrologiis*. Sanctorum Martyrum in Martyrologiis annuntiatio: variæ variorum de iisdem conjecturæ 329
- 7 Marcellus et Apuleius MM. Romæ. SYLLOGE. Discutitur SS. Martyrum apud Martyrologos Annuntiatio, et nonnulla ad eorum cultum et reliquias spectantia pertractantur 826
- 7 Marcus Papa conf. Romæ. COMM. PRÆV. § 1. Sancti in vetustis ac recentioribus sacris Fastis memoria, cultus et ecclesiæ: tempus ac duratio sedis ipsius 886. § 2. Vitæ illius minime vetustæ, ideoque non edendæ, pauca gesta ejusdem aliunde nota 888. § 3. Sancti Pontificis corporis inventio et trina translatio, quarum postrema Romam: harum omnium historiæ fides et ætas expenditur 891. § 4. Quid censendum videatur de S. Marci corpore, quod Florentini a SS. Damaso et Ambrosio sibi donatum esse, existimant 894. § 5. Duo alia loca, in quibus S. Marci Papæ corpus quiescere dicitur 897. HISTORIA TRANSLATIONUM, auctore anonymo, verisimiliter synchrono, ex Bibliothecæ Vaticanæ Codic. Anon. f. 476. PROLOGUS. Compendium Vitæ ac virtutum sancti Pontificis 898. CAP. I. Inventio sacri corporis in cœmeterio S. Balbinæ, Via Ardeatina; prima ejusdem translatio ad castrum S. Silvestri, et secunda ad Castrum Julianum 899. CAP. II. Sacri corporis e castro Julianiano ad sui nominis ecclesiam Romam translatio: miracula quædam ibidem mox obtenta 901
- 6 Martialis cum Rogato etc. Vide *Rogatus*.
- 7 Martinus conf. primus abbas Belli-Fontis, nunc Vallis-Paradisi, in Legionensi regno Hispaniæ. COMM. PRÆV. § 1. Notitia monasterii veteris ac novi, ubi præfuit, cultumque obtinuit: ejus memoria in Martyrologiis, cultus et Officia ecclesiastica: gesta unde referenda 947. § 2. Sancti cognomen ac patria: susceptum sacerdotium: præfectura in hospitio pauperum: additum huic monasterium Ordinis Cisterciensis, gestaque ab ipso ibidem prælatura: illius obitus ac primi successores 949. § 3. Monasterii Belli-fontani situs ac nominis mutatio: geminæ sacri corporis translationes, inscriptiones seu tabulæ de iisdem factæ: reliquiæ ecclesiæ Zamorensi concessæ: monasterii fortuna 952
- 5 Matthæus Mantuanus conf. Ord. fratrum Prædicatorum. Viglevani in Ducatu Mediolanensi. SYLL. DE GESTIS ET CULTU. § 1. Locus cultus: memoria in Martyrologiis: elogium ex Taegio: pauca alia ex aliis accepta: aliqua miracula post mortem: tempus obitus 248. § 2. Aliquot miracula post mortem illius patrocinio præterea impetrata: translatio corporis et memoria annua a Sixto IV Papa concessa: cultus ejusdem impugnatus, et confirmatus: concessa de eodem Missa et Officium 252
- 5 Maxentius cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.
- 5 Meinulphus diac. Budicæ in diocesi Paderbornensi in Circulo Westphalico. COMM. PRÆV. § 1. Monasterii Budicensis situs: Sancti memoria in Fastis sacris: Acta a quibus scriptoribus antiquioribus exarata, et quæ edenda 471. § 2. Illustre Sancti genus, patria, tempus natale 476. § 3. Baptismus, educatio, vitæ institutum: quod, qualeque id fuerit et quando susceptum 479. § 4. Monasterium condere Sanctus statuit: an ad id voto etiam sese obstrinxerit, et an ecclesiæ Paderbornensis archidiaconus unquam fuerit 485. § 5. Condit monasterium Budicense, qui et quando id fecerit, et cujus instituti virgines in eo collocavit 487. § 6. Sancti obitus, sepultura, miracula, corporis elevatio 493. § 7. Tentata incassum reliquiarum Sancti e monasterio Budicensi Paderbornam translatio, factaque in id canonicorum Regularium inductio 496. § 8. Sancti reliquiæ translatae populoque exhibitæ, cultus ejus apud regulares Budicenses canonicos 499. § 9. Miracula a tempore, quo monasterium Budicense in canonicos Regulares fuit transcriptum, ad annum usque MDCLV Sancti patrocinio patrata 202. § 10. Sancti reliquiæ a canonicis Budicensibus cum aliis communicatæ, cultus in diocesi Paderbornensi et alibi 206. VITA, auctore Sigewardo, ex editione Overhami cum Fragmentis Browerianis et apographo Hardschusano collata PROLOGUS 209. PROLOGUS ALTER. CAP. I. Sancti natales, baptismus, litterarum studium, vitæ institutum, progressus in virtute, condendi monasterii propositum, hujus executio, visiones, miraculum, obitus 210. CAP. II. Miracula post obitum, corporis de tumulo levatio 214. VITA ALTERA, auctore Gobelino Persona, e Budicensi cœnobii Passionali pergamento Ms. insigni cum P. Gregorii Garnefelt Carthusiani apographo collata. PROLOGUS 216. PROLOGUS ALTER 217. CAP. I. Nobiles Sancti natales

natales, patria, baptismus, vitæ institutum, condendi monasterii propositum, hujus executio, visiones præviæ, obitus, temporaria resuscitatio, sepultura 218. CAP. II. Miracula post obitum, corporis de terra levatio 222. Vide etiam ad calcem tomi Addenda.

N

- 6 Nicetas Conf. in Græcia. COMM. PRÆV. Sancti memoria in Fastis sacris, cultus ecclesiasticus, natales, distinctio ab homonymis, vitæ series discussa, Acta e Menæis edenda, qualia sint 444. ACTA ex Menæis Græcis interpretate C. B. 448

O

- 5 Ormisda cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.
7 Ositha vel Osgitha virg. M. in sui nominis oppidulo comitatus Essexiæ in Anglia. COMM. PRÆV. § I. Notitia loci, ubi vixit, passaque ac culta fuit: memoria in Martyrologiis: Vida edenda sublestæ fidei: quænam suadeant, illam sæculo VII floruisse 936. § II. Referuntur rationes pro eadem Sancta sæculo IX illiganda, ac pro sæculo VII verisimilius pronuntiatur 939. VITA, auctore anonymo, ex *Laurentii Suri collectione de Vitis Sanctorum mensis Octobris* 942

P

- 7 Palladius episc. conf. Mediolani Santonum in Aquitania II. COMMENT. HIST. § I. Sancti cultus a sæculo saltem XI stabilitus; Lectiones Breviarii Santonensis ei propriæ: ejus in quibusdam Martyrologiis annuntiatio et apud varios scriptores, ut vere sancti, memoria 924. § II. Antistitis nostri illustres natales: aditu episcopatus epocha sat prope definita. Interest Parisiensi synodo anno 573 Santonensi vero 579 verosimillime interfuit: Gundobaldi, in Francorum regem a quibusdam levati, jussis plus æquo paruit 927. § III. Palladius a Guntchramno rege acerbè increpatur: ter ei non pejerasse ostenditur. Contumeliam unam sibi illatam moderate fert; non item alteram. In synodo Matisconensi ob Faustiani ordinationem mulctatur: clericos sui obtractatores severe castigat: indigne rursus et immerito vexatur 930. § IV. Reliquum vitæ tempus Sanctus eximie pietatis operibus impendit: varias extruit ecclesias: Sanctorum reliquias honorifice transfert. Ei S. Gregorius Magnus S. Augustinum in Angliam directum commendat. Ejus emortuale tempus nuspian præcise definitum 933
5 Palmatius, Maxentius, Constantius, Crescentius, Justinus, Leander, Alexander, Soter, Ormisda, Papius, Constans et Jovianus MM. Treveris in Gallia Belgica. SYLLOGE. 48
5 Papius cum Palmatio etc. Vide *Palmatius*.
6 Pardulphus abb. conf. Waracti in diocesi Lemovicensi in Gallia. COMM. PRÆV. § I. Pardulphi Acta, memoria apud martyrologos et cultus sacer 422. § II. Pardulphi natales, vita, tum solitaria tum monastica 426. § III. S. Pardulphi obitus et translationes 429. VITA, auctore anonymo suppari, ex veteribus membranis et apographo P. Jacobi Sirmondi Societatis Jesu. PRÆFATIO 433. CAP. I. S. Pardulphi natales et vita monastica 434. CAP. II. Varia S. Pardulphi miracula 435. CAP. III. S. Pardulphi obitus 438
5 Peregrina virg. M. Roma Labacum in Carniolia translata. SYLLOGE 42
5 Petrus de Imola eques Hieros. S. Joannis, Florentiæ in Hetruria. SYLL. 245
7 Pipio diac. conf. Belnæ in Vastinensi Gallia tractu. SYLL. HISTORICO-CRITICA de illius cultu, gestis et ætate. 965
3 Placidus, Eutychius, Victorinus, Flavia, Donatus aliiq. MM. Messanæ in Sicilia. COMM. PRÆV. § I. SS. Placidus et Socii martyres a recentioribus alii, alii ab antiquis martyrologis, ut apparet, ad hunc diem memorati 65. § II. Placidus, discipulus S. Benedicti, vere exstitit, cultusque fuit ante sæculum XII, quo ejus Acta primum in lucem protracta fuerunt 70. § III. Acta S. Placidi multiplicia, sed omnia sublestæ fidei 73. § IV. Instrumenta varia de rebus gestis S. Placidi conficta rejiciuntur 78. § V. Discutiuntur, quæ de S. Placidi natalibus circumferuntur 80. § VI. S. Placidi nativitas, oblatio S. Benedicto, vita monastica Sublaci, dum una cum S. Benedicto in Casinum abiit 84. § VII. S. Placidus Sublaco Casinum tendit: Conditur Casinense monasterium, et datur a Tertullo S. Placidi patre 87. § VIII. S. Placidus in Siciliam abiens, pluribus miraculis claret 91. § IX. Conditum a S. Placido monasterium invadunt barbari: quinam hi fuerint 94. § X. Variæ conditi a S. Placido Messanæ monasterii vicissitudines 99. § XI. Instauratus sanctorum Martyrum apud Messanenses cultus et corporum inventio 103. § XII. Cultus publicus a Sixto V et Paulo V sanctis Martyribus decretus 107. § XIII. SS. Placidi et Sociorum Messanæ festa, reliquiæ variis locis dispersæ, Officia in eorum honorem recitari solita 110. ACTA auctore Pseudo-Gordiano, ex *Actis Sanctorum Benedictinorum tom. I a pag. 45. PROLOGUS 114. CAP. I. S. Placidi genus et vitæ monasticæ exordia 115. CAP. II. S. Placidus iter in Siciliam arripit, et prodigiorum multitudine claret 120. CAP. III. Sanctus iter suum promovet. Messanam appellitur, ibique monasterium condit 124. CAP. IV. Messanæ prodigiis et vitæ sanctitate floret 127. CAP. V. S. Placidum Fratres et Soror invisunt: irruentes in monasterium Saraceni tum in Monachos, tum in Hospites sæviunt 130. CAP. VI. Sancti, iterum iterumque cruciati, capite tandem minuuntur, et a Gordiano sepulturæ mandantur 133. CAP. VII. Monasterii Messanensis instauratio et sanctorum Martyrum cultus 136. ACTA ALTERA, auctore Stephano Amiciensi ex editione Octavii Cajetani; tomo I de Sanctis Siculis a pag. 172. PROLOGUS 139. PROLOGUS ALTER ibid. CAP. I. S. Placidi genus, apud S. Benedictum commoratio et missio in Siciliam 140. CAP. II. Sancti in Siciliam iter, pluribus prodigiis illustre, et Messanensis monasterii ædificatio 141. CAP. III. S. Placidi Sociorumque martyrium 145
6 Probus episc. conf. Cajetæ in Campania Romana. SYLLOGE 579
6 Prudentius M. Besuæ in Burgundia cultus. COMM. PRÆV. § I. S. Prudentii apud martyrologos mentio, tempus necis incertum, palestra et cultus antiquus 555. § II. Narbonensis provincia variis cladibus attrita: his*

superstites S. Prudentii reliquiæ Besuam delatæ, et sacer illius cultus ibidem inchoatus 556. § III. S. Prudentii miracula, Besuæ patrata : translatio corporis Divionem, et ejusdem ad Besuense monasterium reductio 540. § IV. Variæ Besuensis monasterii vicissitudines, reliqua S. Prudentii miracula, quibus nonnulla ad sacrum ejus cultum spectantia adjunguntur 544. ACTA, TRANSLATIONES ET MIRACULA, auctore Teobauda Besuensi monacho, descripta ex Ms. codice Trecensi per Franciscum Chiffletium, et edita per Philippum Labbeum tom. 2 Bibliothecæ Mss. a pag. 605. PROLOGUS 548. MIRACULORUM LIBER I. CAP. I. Sancti Prudentii natales, gesta aliquot, martyrium et ecclesia prope Narbonem 549. CAP. II. S. Prudentii reliquiæ Besuam allatæ 552. LIBER II. CAP. I. Depositis Besuæ S. Prudentii reliquiis, varia ibi miracula ad illius invocationem eduntur 555. CAP. II. Ulterior miraculorum Besuæ patrorum enarratio 559. CAP. III. S. Prudentii reliquiæ Divionem transferuntur sub finem sæculi IX : sequenti vero Besuam reducuntur 561. LIBER III. CAP. I. Concilium celebratum prope Besuam : nonnulla miracula S. Prudentii in eo patrata 565. CAP. II. Ædes sacra S. Prudentio condita : ejus reliquiæ eo translatae : captivus carcere miro modo liberatus 565. CAP. III. Tres alii non absimili modo carceribus liberati 568. LIBER IV. CAP. I. S. Prudentius sanat brachium aridum et paralyticam : puellam ultione divina liberat 570. CAP. II. Inter alia miracula tribus mortuis vitam reddit 575. CAP. III. Aliud mortui ad vitam revocati miraculum ; quid huic mox a morte acciderit : Teobaudi ad loctorem epilogus 575

Q

7 Quartus et Marcellinus. Capuæ in Campania Italiæ. E Martyrologiis Hieronymianis aliisque 885

R

6 Renatus episc. conf. Surrenti in Regno Neapolitano. COMM. HISTORICO-CRITICUS. § I. Sancti dies emortalis non satis certus : ejus hoc die cultus apud Surrentinos, hujusque tum in Italia, tum in Gallia antiquitas : prodigiosa, quæ de S. Renato vulgo circumfertur, historiæ epitome 580. § II. Prodigiosa S. Renati historiæ nullus sat antiquus auctor patrocinari ostenditur 584. § III. Traditio, monumenta, scriptorumve testimonia, ex quibus prodigiosa S. Renati historia pariter adstruitur, expenduntur, et nihil certi evincere demonstrantur 587. § IV. An Sanctus noster Andegavensem episcopatum prius, quam Surrentinum, certo administravit, inquiritur. Reliqua ejus gesta, emortuale tempus, sepulturæ locus et corporis translationes referuntur. Varia ejus elogia 590

6 Rogatus, Saturninus, Faustinus et Martialis MM. in Africa. Item Januarius et Ammonius MM. forte Romæ. Ex Martyrologiis 552

6 Romanus episc. Autissiodori in Gallia. SYLLOGE 596

S

6 Sagaris episc. M. Laodiceæ in Phrygia. SYLLOGE 261

6 Saturninus cum Marcello etc. Vide *Marcellus*.

6 Saturninus cum Rogato etc. Vide *Rogatus*.

7 Sergius et Bacchus MM. in Syria. COMM. PRÆV. § I. Sanctorum memoria in Fastis sacris, cultusque ecclesiasticus publicus 855. § II. Acta Latina, e quibus prolixius elogium Ado Sanctis adornavit, aliaque Acta Græca qualia sint, et cur ambo edenda 854. § III. Militaris Sanctorum conditio, martyrii locus, genus, tempus, aliaque adjuncta 859. § IV. Quanam Sanctis ante sæculum sextum veneratio, ac nominatim S. Sergio, fuerit delata 843. § V. Variæ ecclesiæ Sanctis sæculo VI. extractæ, aliaque in Oriente præcipue delata venerationis officia 849. § VI. Veneratio Sanctis, ac nominatim S. Sergio, sæculo sexto ac paulo serius, etiam in Occidente, delata 855. § VII. Ecclesiæ locave tum Occidentis, tum Orientis sacra, in quibus vel Sancti post sæculum sextum aut certe a tempore incognito cultu ecclesiastico fuere affecti, vel sacra etiam eorum lipsana aut sunt aut fuerunt asservata 858. ACTA, auctore anonymo, e codice nostro Ms. membraneo, signato Q. Ms. 7, cum duobus aliis nostris Mss. itidem membranaceis codicibus et editione Mombritii collato. CAP. I. Ad Maximianum imperatorem tamquam Christiani deferuntur Sergius et Bacchus, tales deprehensi ludibrio ab eo habentur, ad Antiochum ducentur morte etiam, ni diis sacrificent, afficiendi mittuntur, custodiaeque ab hoc includuntur 865. CAP. II. Sanctorum apud Antiochum in fide constantia, mors hinc illis illata, miracula hanc secuta, sepultura, honorque iisdem a Christianis delatus 867. ACTA ALTERA, auctore Symeone Metaphraste, ex Ms. Medicæo Bibliothecæ regiæ Parisiensis, Latine versa a Lipomano tom. VI a pag. 517. CAP. I. Sancti tamquam Christiani apud Maximianum accusantur, tales ab eo deprehenduntur, ludibrioque habentur 871. CAP. II. Sancti ad Antiochum ducentur mittuntur, ab eo, ut a fide desciscant, varie monentur, flagrisque ad mortem usque Bacchus cæditur 873. CAP. III. Sergius crudeliter torquetur, gladio martyrium consummat, temploque post ejus sepulcrum honoratur 879

3 Soter cum Palmatio etc. Vide *Palmatus*.

T

3 Thraseas episc. M. verisimilius Smyrnæ in Asia minori. SYLL. CRITICA 7

3 Tullia virg. Manuascæ in Provincia Galliæ. SYLL. HISTORICO-CRITICA. Sanctæ in quibusdam Martyrologiis annuntiatio et Ecclesiasticus cultus : gesta ejus desumenda ex Actis S. Consortiæ. Quatenus hæc genuina sint? An Tullia S. Eucherii vulgo Magni filia fuerit? Quando nam circiter obiit? 59

V

3 Victorinus cum Placido etc. Vide *Placidus*.

Y

6 Ywius diac. conf. Wiltoniæ in Anglia. SYLLOGE. S. Ywii memoria in Fastis sacris, cultus, vitæ professio 400. ACTA ex *Cupgravio*.

INDEX